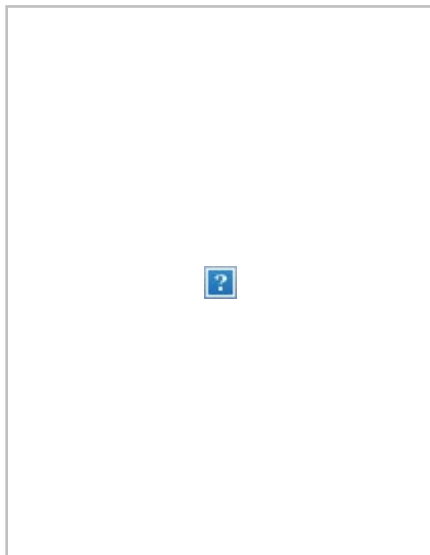

BOVET PLAYS BOVET WOHL-ORGAN IN ST. PETRI, CUXHAVEN

Toccata â€” â€”SchmÃ¼cke dich, o liebe Seeleâ€™ (1967) â€” Trois petits preludes anglais (Bien allant, plutÃ¢t vif et trÃ¢s chantantâ€™ â€” RÃ©cit de Cornet â€” Carillon de Westminster) â€” â€”Den die Hirten lobten sehre (1990) â€” â€”Stille Nacht, heilige Nacht â€” Puer natus in Bethlehem â€” Wie schÃ¼n leucht uns der Morgensternâ€™ â€” â€”Das alte Jahr vergangen istâ€™ â€” â€”Lamm Gottes unschuldigâ€™ â€” SchmÃ¼cke dich, o liebe Seeleâ€™ (1973) Fuga sopra un soggetto â€” Le Bolero du Divin Mozart â€” Ricercare â€” Toccata planyavska â€” Trois preludes hambourgeois (Salamanca â€” Sarasota â€” Hamburg)
MDG 320 0675-2 â€” Speelduur 6358â€™
Prijs f 44,90

Importeur: Econa Records, Kroonwerk 6, 4207 BH Gorinchem

De Zwitserse organist Guy Bovet acht ik een van de meest oorspronkelijke organisten van onze tijd. Zijn spel heeft een bijzondere ritmische alertheid, gekoppeld aan een subtiel toucher. Daar komt bij dat Bovet de verschillende muzikale stijlen in al hun facetten doorgrondt. Een markante trek in zijn spel is humor. Ik herinner me als student aan de â€”Internationale Zomeracademie voor Organistenâ€™ te Haarlem (1975 en â€”80) zijn sprankelende concerten. In zijn improvisaties kwamen steevast ritmisch zeer markante elementen voor, waarbij hij excelleerde in fantasierijke registraties. Later werd dit enigszins voorspelbaar, maar het beven muzikale belevenissen. In 1996 nam Bovet eigen werk, daterend van 1963 tot â€”93 op het imposante Woehl-orgel in Cuxhaven op (zie artikel elders in dit nummer). Het is een ronduit fantastische cd geworden. Zijn oeuvre is - zeker voor een hedendaagse stijl - voor iedereen toegankelijk. Graag laat ik Bovet hierover zelf aan het woord: â€”Daar ik zelf organist ben, maar als componist altijd buiten de orgelwereld gewerkt heb, vind ik het erg moeilijk voor het orgel te componeren. Ofwel men blijft steken in een â€”orgel-biotoopâ€™ [biotop = milieu waarin bepaalde dieren of planten kunnen leven, WvT] en

belast de mensheid met nog meer kerkelijke gebruiksvoorwerpen van beperkte muzikale reikwijdte, ofwel men tast (helaas meer en meer tot ieders genoegen) de waardigheid van de ruimte en het instrument aan met muziek die daar niet op haar plaats is en slechts zelden in de concertzaal uitgevoerd kan worden. Daar verliest ze dan voor een deel haar uitwerking omdat er een spanningsveld ontstaat tussen de muziek en de ruimte.â€” (vertaling van citaat uit cd-boekje) En Guy Bovet weet waarover hij spreekt, want hij is als componist nauw betrokken geweest bij de drie bundels met intonaties en voorspelen die de Association des organistes et maÃ¢tres de la chapelle protestants romands (AOPR) te Lausanne begin jaren â€”80 uitgaf.

Voor kenners van Bovets repertoire is deze cd een muzikale goudmijn. Ook het veelgespeelde Salamanca staat erop, en wie de uitgave van Oxford University Press erbij neemt, constateert enige verschillen. Zo bespeelt Bovet in het laatste systeem van de slotpagina het pedaal, terwijl het manualiter genoteerd staat â€” hetgeen zeer lastig is. Ook geeft hij het slotakkoord een merkwaardig maar suggestief arpeggio mee, en speelt bij in de laatste twee maten van blz. 3 een voorslag in de sopraan die er niet staat, maar wÃ¢l op zijn plaats is. Kortom, ook bij hedendaagse muziek is het belangrijk te weten hoe de componist het speelt, vandaar mijn stelling dat deze cd â€”een goudmijnâ€™ is. Aangezien de beperkte plaatsruimte mij verder uitweiden belet, rest mij niets anders dan u deze cd van harte aan te bevelen, want ook opname en cd-documentatie (met gebruikte registraties) zijn klasse.